Atletismul feminin în 1945

La greutate, disc și suliță

Luiza Ernest are cele mai bune performanțe

Continuăm astăzi sumarele comentarii asupra rezultatelor atletice feminine, ocupându-ne de aruncări. Deși în programul atletic feminin sunt prevăzute trei aruncări, în fruntea tuturor trei vom întâlni un singur nume. Căci cea mai completă atletă a noastră, Luiza Ernest, a vrut și a reușit să fie o totalitară cumulardă. Și încă de o manieră care a demonstrat o superioritate de necontestat.

Totuși performanțele ei, și deci și mai mult încă, ale celora care îi urmează în tabeluri, sunt destul de slabe. Și aceasta, cu multă bunăvoință. Căci la aruncări, ca și la alergări rezultatele românești feminine nu pot indica valori atletice, ci cel mult pasiuni atletice. Este, să recunoaștem, o deosebire.

Iată însă, spre convingere, cele mai bune rezultate feminine, ale anului trecut:

GREUTATE

Luiza Ernest, (Electr.) 9m. 98; Despina Mavrocordat (ACR) 9m. 45; Despina Erhan (ACR) 8 m. 50; Leni Teodorescu (ACR) 8 m. 50; Marta Eberth (UAB) 8 m. 33; Irma Olah (Prog.-Arad) 8 m. 33; Laura Săulescu (V.D.) 8 m. 11. Gripitzki (V. D.) 8 m. 10; Mady Simionescu (A.C.R) 7 m. 78; Titi Iovănescu (L.D.I.) 7 m. 63; Edwiga Popescu (KD.I.) 7 m. 63; Alex. Tănase (Lic. Neg.) 7 m. 23; Angela Butu (—) 7 m. 20; Ileana Bârlea (ACR) 7 m. 16; Rica Ionescu (ACR) 7 m. 10; Violeta Ghiția (ACR) 7 m. 07; Tatiana Popescu (CFR) 7 m. 03.

DISC

Luiza Ernest (Electr.) 29 m. 60; Herki (Tim.) 29 m. 06; Despina Erhan (ACR) 26 m. 39; Leni Teodorescu (ACR) 25 m. 97; Ileana Bârlea (ACR) 25 m. 30; Despina Mavrocordat (ACR) 25 m. 20; Receanu (Timișoara) 23 m. 80; Titi Ivănescu (ACR) 23 m. 19; Ecat. Tabacu (Ploești) 22 m. 22; Tatiana Popescu (C. F. R.) 22 m. 20; Marta Eberth (U.A.B.) 21 m. 63; Olah Ida (Prog.Orad) 21 m. 36; Scarpa (Electr.) 20 m. 40; Eufrosina Cușu (U.A.B.) 20 m. 36; Grinițzki (V.D.) 20 m. 22; Receanu (Electr.) 20 m. 14.

SULIȚA

Luiza Ernest (Electr.) 27 m. 64; Ida Olah (Prog.Orad) 25 m. 20; Receanu (Tim.) 25 m. 10; Grinitzki (V. D.) 23 m. 10; Rica Ionescu (ACR) 21 m. 93; Leni Teodorescu (ACR) 21 m. 55; Despina Mavrocordat (ACR) 20 m. 70; Ileana Bârlea (ACR) 20 m. 13; Dida Preda (V.D.) 20 m. 05; Titi Iovănescu (ACR) 18 m. 16; Elisabeta Toth (Ind. Sârmii) 18 m. 06.

Deci, niciun rezultat peste 10 m. la greutate sau peste 30 m. la disc sau la suliță. Dar să nu fim exagerat de pesimiști, dela începutul unor comentarii al căror scop este să încurajeze.

Recunoscând atletismului feminin o vârstă prea fragedă, condițiunile nefavorabile de desvoltare și în plus, o mare superficialitate a atletelor noastre, vom încerca totuși, să întrezărim perspectivele viitorului.

Luiza Ernest rămâne cea mai conștiincoasă dintre atletele noastre. Dintre celelate remarcăm pentru aptitudinile arătate la aruncări, pe Despina Mavrocordat, surorile Olah și Laura Săulescu, gretând că nu insistă asupra atletismului.

Tot dintre cele vechi, cunoscuta Leni Teodorescu arată a fi aptă pentru aruncări. Dar a preferat să se antreneze la lungime.

Dintre cele noui, începătoarele anului 1945, trei nume s'au făcut evidențiate: Herki, Mady Simionescu și Despina Erhan. In care ne permitem să sperăm, ca reprezentând atletele din viitor, care vor depăși desigur, pe cele actuale.

PUȚINA ISTORIE

In epoca de piatră nu s'a jucat încă football dar nici mult timp după aceea!..

O contribuție interesantă la istoria sportului-rege, care se juca în sec. XVIII și prin berării!

După umilele noastre cunoștințe, încă nimeni nu a îndrăznit să scrie o istorie a footballului. Poate lipsa de interes, ori negura vremii în care trebuia să se cufunde cronicarul începuturilor footballului, să fi fost cauzele. In orice caz, sportul rege, cel mai popular din câte au cucerit lumea, merita o investigație în hrisoavele trecutului, pentru a desprinde, de acolo, origina și primele manifestații ale jocului cu balonul rotund.

Misiunea, într'adevăr, nu este tocmai ușoară, pentru că suntem îndreptățiți să credem că footballul și-a înscris nașterea în cartea de stare civilă a sporturilor atunci când primul om a dat cu piciorul în ceva rotund și i-a făcut plăcere să continue. De câte ori nu vi s'a întâmplat același lucru, mergând nepăsători, pe stradă?

Incercăm astăzi, să dăm o contribuție nepretențioasă, — câteva pietre de temelie —, la istoria footballului, contribuție a cărei date au fost puse la dispoziție și culese din arhivele sportive ale trecutelor vremi.

Semne preistorice

Desigur, football nu se va fi jucat în epoca pliocenului, dar nici mult mai târziu după aceea. Pentrucă primele urme ne spun că, în numai puțin decât anul 2800 înainte de Christos, chinezii ar fi bătut mingea. Iar după ei, la mic interval, vechii egipteni, apoi grecii și romanii, au cunoscut acest joc viteaz.

După unele isvoare, ceva mai târziu, tocmai în sec. IX, s'ar fi disputat primul match între Anglia și Scoția, Iar în 1314, ar fi apărut chiar o lege pentru interzicerea jocului de football. Legi după legi, prohibitioniste, au fost create pe urmă, dar fără folos, pentru că jocul a devenit din ce în ce mai popular.

Scriitorii vremii, înșiși, au consemnat, nu odată, existența footballului. Geoffrey Chancer, John Wyclof, Thomas Occleve și Alexander Barclay, au utilizat în operele lor, îndeobște cunoscute, de mai multe ori cuvântul fottball. La început doar pe latinește, iar mai târziu și pe englezește, sub formele: „footballe", „football", „footballe" și „football".

In 1403 și 1404, cronica vremii amintește de două accidente la football. In 1409, Henric al IV-lea interzice la Londra adunările cu prilejul nunților sau a jocurilor de football. Ceva mai târziu, condicile lui Brewers-Company înregistrează masa comună a unei societăți (sau echipe?) de football. Footballiștii au închiriat localul societății pentru două agape colegiale!

Primul „luft"!

O prezentare a desfășurării unei partide de football de pe acea vreme, o avem încă din jurul anului 1490. Intr'o colecție de minuni ale regelui Henric al VI-lea, găsim următoarele:

„Bartram William a fost rănit într'un match; a suferit mult și încă vitejește, când, subit, orice durere i-a trecut, pentrucă a văzut în vis chipul prea bunului rege Henric".

Cronicarul vremii mai amintește în notele sale și modul în care a fost rănit Batram. Extrem de interesantă și de o valoare rară pentru istoria footballului, este descrierea în următorii termeni:

„Jocul pe care eu îl practic, în general dintr'un scop distractiv, se numește jocul de football. Acesta e sportul acela în aer liber, în care oamenii tineri goneso înainte o minge mare, nu aruncând-o în aer, ci lovind-o și rostogolind-o pe pământ, și încă nu cu mâinile, ci cu picioarele. Jocul acesta — eu o spun — e destul de nesuferit, și după părerea mea e ordinar și fără valoare, cu toată varietatea jocului; pe lângă toate, se sfârșește totdeauna cu oarecari pierderi, nenorociri întâmplătoare, cu participarea spectatorilor. Ce s'a întâmplat deci? Conducătorul (jocului) a făcut semn și jocul a pornit; băteau mingia în direcția adversarului, partida era în toiu, când eroul nostru s'a vârît într'o învălmășeală, iar un tinerel, numele nu l-i știu — s'a îndreptat spre mingie, dar greșind lovitura, l-a rănit destul de serios, din întâmplare, tocmai pe el".

O mingie umplută cu paie

Nu cumva să rămâneți însă cu impresia că în acea vreme footballul se practica numai în Anglia. In Franța se amintește de un joc numit „cheolare", încă de pe la începutul secolului al XIV-lea. In Picardia de odinioară se mai joacă poate și astăzi sub numele de „soale". Jocul acesta se practica cu ocazia serbărilor populare, utilizând o mingie de piele umplută cu paie sau fân. Pe un teren lung de 300 metri, mingia era gonită, bătută încoace și încolo, până se reușea introducerea ei între cele două bare, ornate frumos cu hârtie colorată (!), care străjuiau de cele două margini ale terenului. Curiozitatea particulară a jocului era tocmai faptul că mingia nu trebuia introdusă între barele adverse, ci între cele proprii!

In 1369, regele francez Carol al V-lea, a interzis, printre altele și jocul „soule", ca unul ce îndepărtează tineretul țării dela practica exercițiilor patriotice.

20—30—40 de jucători

In Italia se amintește, la 1490, pentru prima oară footballul. După notele vremii, se pare totuși, că primul match de football s'a jucat la Florența, la 16 Februarie 1529. Ca și la Padua, unde se practica cu ocazia sărbătorilor. In Italia, însă — spre deosebire de Anglia și Franța—se pare că jocul cu balonul rotund era accesibil numai nobililmii.

In lucrarea sa „Trattato del giucco della Palla", apărută în 1555, Antonio Scaino descrie un joc foarte asemănător cu rugby-ul de astăzi. Conform spuselor sale, jocul se desfășura pe un teren de 100 m. lungime și 50 m. lățime, — dar și pe terenuri de dimensiuni mai mari. Tocmai din această cauză, numărul jucătorilor varia între 20, 30 și 40. O poartă, în accepția actuală a noțiunii, nu exista, întreaga linie de fund a terenului servind drept poartă. Corespunzător acestei situații, din cei 20 jucători, cei puțin cinci apărau linia... porții. Drept mingie servea o băsică umflată, cu diametrul 20 cm. și greutatea 20—30 dgr. Mingea se bătea cu piciorul ținând-o în mâini, sau când ea se rostogolea pe pământ; în schimb era permisă și purtarea, sau chiar boxarea mingii, numai aruncarea ei fiind interzisă de regulament.

15 înaintași — 3 portari

La Florența jocul se practica în două moduri deosebite: lovind cu pumnul (boxând) sau cu piciorul, mingea. Numărul jucătorilor era 27 și anume 15 înaintași, 5 mijlocași, 4 beci și 3 „jucători de fund".

In Germania, jocul a fost importat datorită numeroaselor și crâncenelor războaie care brăzdau Europa. După anumite date, jocul a fost cunoscut până la războiul de 30 ani, adică până la începutul secolului al XVII-lea, când a căzut în desuetudine, fiind cu totul uitat.

Football într'o berărie

In Anglia, în epoca puritană, adică tot la începutul secolului al XVII-lea, footballul împreună cu celelalte sporturi au fost disgrațiate. Alonzo A. Stagg, un prețios om de sport american, a spus următoarele despre această epocă:

— Atunci când puritanii „au venit", orice sport „a plecat", iar footballul l-au uitat atât de mult încât le-a trebuit două secole ca să-l repună pe picioare!

Totuși jocul nu a dispărut complect. Dr. George Cheyne, un medic scoțian scrie, printre altele, în populara-i operă „Cartea sănătății și-a vieții lungi" (apărută în 1724), următoarele:

„Acela cărora le sunt slabe brațele sau picioarele să joace tennis sau football de 2—3 ori pe zi"!

Posedăm informații chiar asupra unui grandios și nu mai puțin caraghios (pentru mentalitatea noastră de astăzi) match disputat la Hitchin, în 1772. S'au întâlnit de astădată reprezentativele Hitchin și Gosmore. In descrierea jocului putem citi cele de mai jos:

„... într'un timp mingea a ajuns în Priory, (stărețe), iar de-acolo au gonit-o mai departe dealungul lui Angel Street; au forțat-o să traverseze piața mare, au introdus-o în berăria Artichoke și, în sfârșit, au marcat-o (goaled) în pridvorul bisericii St. Mary"!

In 1822, „The Gentlemens Magazine" scrie, într'unul din numere, că acum footballul este cel mai popular sport și că se joacă obișnuit în după amiezele de Duminică.

Football de „lăsata secului"

O particularitate nestimă a sportului cu balonul rotund în Anglia este „footballul de lăsata secului" (Shrover Tuesday Football)! Acest obiceiu era practicat în câteva orașe englezești totdeauna la sfârșitul carnavalului, mai precis în ultima zi. Despre primul match de acest gen avem cunoștință din 1533, disputat la Chester. De altfel se juca și în orașe ca Dorset, Bristol, Shrewsbury, Ashburne, Derby, Devonshire și Alnwick.

Acest joc aparține tot atât de mult carnavalului, ca în alte țări carele alegorice, bătăile cu flori sau alegerea reginei frumuseții.

Dar jocul nu se desfășura pe terenuri sau tărșane, ci în interiorul orașului, pe străzi, în piețe, ba chiar adeseori traversa pârale sau râuri. Cum am observat și mai sus, poarta era un loc dinainte stabilit (poarta Bisericii, poarta primăriei, etc.).

La început se utilizau pentru joc băsicile umflate, iar mai apoi acestea introduse în mingi de piele. Terenul de joc era când livada, când strada, când piețele. Principial jucau numai cei tineri, dar s'a întâmplat ca și cei bătrâni să ia parte. Mai mult, sunt dovezi că însăși femeile au jucat. Satele, orașele, societățile, jucau între ele, ades cu echipe care întreceau suma de 100 participanți. Era chiar obiceiul matchurilor între burlaci și însurățeI.

Din distracție populară—sport

Din joc al mulțimii, simplu divertisment, footballul a devenit jocul formațiilor precise, cu un număr de echipieri redus, datorită instituțiilor de educație publică superioară, denumite „public-school". La Eton, de pildă, încă în 1766, se juca așa numitul „football la perete", o varietate de joc în care figurau deja echipe cu câte numai 11 jucători față în față.

In școlile dela Eton, Harrow, Shrewsbury, Winchester, Charterhouse și Westminster s'a desvoltat, în forma de astăzi, jocul de football. In 1848 la ființă chiar primul regulament al footballului, denumit „Cambridge Rules". Acesta a fost mai apoi călăuzitorul la întocmirea, în 1862, a primului regulament oficial. In acesta din urmă, jucătorii puteau să oprească mingia și cu mâna în aer, în schimb aceiași minge nu era permis de reluat „volé". In poziție de off-side era fiecare jucător care ajungea... înaintea mingii!

Câte reguli care ne amintesc rugby-ul de astăzi. Se pare însă că, în 1850, aplicațiile practice ale descoperirii cauciucului au condus la schisma definitivă dintre football și rugby ,care până atunci au mers mână în mână, confundându-se adeseori.

Tineretul ieșit de pe băncile școlii a fondat primele societăți de football din Anglia, iar acestea, la rândul lor, în 1863, prima federație engleză de football. Regulile de joc se tatonează acuma, se modifică, se definitivează. In 1868 și în 1871, se stabilește oficial că numai portarul are dreptul de a prinde mingea cu mâna. In 1871 se mai dispută și prima partidă de cupă, dotată cu cupa Challenger. Suma necesară premiului, 25 phunzi, se achiziționează prin subscripții. Apare arbitrul, out-ul se aruncă cu două mâini, se modifică legea off-sideului, se introduce lovitura de pedeapsă și penalty-ul, pe buturile porții, apare plasе...

★

Și numai după aceste începuturi, adeseori lirice, dar savuroase, footballul a putut deveni cel mai popular sport al lumii, jocul care a entuziasmat și însuflețit milioane și milioane de oameni.

Jucătorii noștri de astăzi pot fi fericiți că au schimbat băsica cu balonul, că nu trebuie să joace pe străzi sau în berării și că sunt numai 22 acolo unde înainte erau sute!

Victor I. Băncilulescu

Campionatul ciclist în cicl

II. Modul de punctaj aplicat

Intr'unul din numerele precedente ale ziarului nostru, ocupându-ne de formula nouă — în ciclu — în care se vor desfășura anul acesta campionatele naționale cicliste (viteză și fond) — am arătat că cel puțin cu titlu de experiență — această inovație a Comisiei tehnice a Federației de Specialitate trebue privită ca utilă. Considerente tehnice și de ansamblu — unele din ele din nefericire de specific ciclist autohton — pledează pentru introducerea în practica noastră velocipedică a acestei formule. Astăzi vom relua chestiunea — stăruind de astă dată asupra modului în care poate fi mai nimerit concretizată în desfășurarea sezonului ciclist început. Considerențul care trebue să fie ținut în seamă în această ordine de idei este: *Realizarea unei selecționări anuale a valorilor sigure, constante cicliste* — și nu ca altădată impunerea într'o zi a unei anumite și discutabile performanțe (fie aceasta până la un punct corespunzătoare unei activități frumoase de oarecare durată). Deaceea se impune să nu fie înlăturați dela punctajul clasamentului alergătorii cari au abrentat în cursul ciclului de Campionat la o anumită probă. Mergem mai departe în această direcție, afirmând că este indicat din partea comisiei tehnice de specialitate adoptarea unei atitudini prealabile: aceea de a întocmi la începerea campionatului respectiv (adică înainte de prima probă a campionatului) un tablou al alergătorilor concurenți — pretendenți prin specialitatea și performanțele trecute la titlul național din anul în curs. Toți acești alergători vor avea astfel *punctele* lor asigurate în *zilele de absență* — putând a se adăuga cu efect retroactiv și alți alergători cari au fost omiși inițial de conducerea ciclistă cari intră în „joc" în a doua etapă a campionatului spre pildă. Lupta pentru titlu în cele patru — cinci probe ale ciclului de campionat va fi grevată pe acest *prealabil punctaj permanent* și anume alergătorul *neclasat* într'o probă va obține față de cel *absent patru puncte* față de cele cinci permanente eventuale ale secundului, iar primii trei clasați vor obține respectiv *un punct, două și trei puncte.*

Pentru a clarifica aceste date tehnice vom lua exemple:

Spre pildă concurează în Campionatul anual de viteză zece alergători — anume ciclistii *A, B, C, D, E, F, G. H, I și J.* Limităm ciclul la trei probe — desfășurarea lor fiind următoarea.

PROBA I — 1. — C — 1 punct.
2. — D — 2 puncte.
3. — J. — 3 puncte.
neclasați: A, F, B. câte 4 puncte.
absenți: E, G, H, I — câte 5 puncte.
PROBA II — 1. — C — 1 punct.
2. — A — 2 puncte.
3. — D — 3 puncte.
neclasați: E, I, B, F — 4 puncte.
absenți: G, H, J — 5 puncte.
PROBA III — 1. — D — 1 punct.
2. — J. — 2 puncte.
3. — F — 3 puncte.
neclasați: E, C, A, B. — 4 puncte.
absenți: G, H, I. — 5 puncte.

CLASAMENTUL GENERAL va fi:

1. — C cu 6 puncte (1+1+4)
2. — D cu 6 puncte (2+3+1)
3. — J cu 10 puncte (3+5+2)
4. — A cu 6 puncte (4+2+4)
5. — F cu 11 puncte
6. — B cu 12 puncte etc., etc.

Astfel se va putea realiza neîndoelnic scopul propus = selecționarea valorilor constante cicliste, criteriu sigur de formare a reprezentativelor naționale pentru concursurile internaționale ce se vor ivi.

Terminăm aceste considerente justificative a formulei în ciclu a campionatelor cicliste naționale — redând după programul pe 1946 întocmit de FRC probele componente ale susnumitelor campionate:

Campionatul de viteză: 1—2 Iunie în regia FRC și Leonida.
2. 23 Iunie regia Metropola
3. 4 August regia Vif. Dacia
4. 11 August regia VCR
5. 29 Septembrie regia VCR
CAMPIONATUL DE FOND
1. 14 Iulie București—Alexandria și retur regia UCB
2. 28 Iulie circuit VCR
3. Intre 1—8 Septembrie una din etapele cursei de lung kilometraj „Victoria".
4. 22 Septembrie București — Predeal în regia Vif. Dacia.
5. 13 Octombrie București — Buzău — București; regia UCB.

— Codru —

Pregătirea fizică a femeii

URMARE DIN PAG I.

cărui corp este antrenat, perfect echilibrat, cu o rezistență și vigoare maximă, va da naștere unui copil robust și bine desvoltat.

O mamă a cărui centură musculară, abdominală, este rezistentă și cu un tonus muscular ridicat, nu va fi expusă nici la căderi de organe interne după naștere și nici nu va rămâne cu corpul deformat.

Pregătirea fizică a femeii pentru rolul ei de viitoare mamă, constitue poate una din laturile de cea mai mare importanță a problemei sportului.

Iată dece Organizația Sportului Popular este chemată a ajuta la ridicarea și educarea integrală a femeii.

Isvorâtă din necesitatea creierii unui organ de îndrumare a sportului pe drumul popularizării, pentru realizarea sportului de masse al regimului democratic de astăzi, ea a prevăzut în compunerea ei cum era și de așteptat, secția sportului femenin.

Inglobate în patru resorturi, după categoriile ocupației, femeia va fi ajutată în drumul ei de perfecționare pentru menirea ce o așteaptă.

De altfel, dacă am păstra încă o umbră de îndoială asupra rolului covârșitor al sportului în viața socială a femeii, nu avem decât să luăm în considerare realizările din Uniunea Sovietică, unde aceste adevăruri au fost înțelese de mult de marea massă muncitorească.

Studii științifice și instituții speciale, studiază problema culturii fizice și a sportului, pentru muncitorii și muncitoarele de toate categoriile, iar rezultatele obținute le-am putut vedea în minunata rezistență și moralul admirabil cu care au suportat acest război de cotropire, calități care i-au condus la victoria finală.

De aceea în numele Organizației Sportului Popular, cer, ca în rezoluția pe care o va elabora congresul de față, să se prevadă ca una din sarcinile puse în fața femeilor și datoria lor de a se încadra în viața sportivă.

Prima cursă pedestră

URMARE DIN PAG I.

rapid. In legătură cu „Marșul Partizanilor" țin să aduc la cunoștința sportivilor noștri că, dat fiind că această probă cu caracter internațional se va desfășura pe un teren accidentat, cu regiuni muntoase, vom organiza și noi, pentru pregătirea lotului național, diferite competițiuni în regiunile de munte dela noi și în special Valea Prahovei, cari vor fi în acelaș timp un stimulent și un mijloc de propagandă a marșului în marile masse."

Revenind la cursa de Duminică

Deasemeni d. Traian Șerbănescu și-a exprimat dorința ca inaugurarea noului sezon pedestru să fie onorat de prezența la start a marilor grupări cari posedă secții de marș. In special sunt vizate grupările sindicaliste Telefon Club, CFR și Leonida cari, în toamnă au depus o serioasă activitate pe tărâmul marșului. Invitația se adresează deasemeni și celorlalte grupări din Capitală.

Alte amănunte

Locul de adunare a concurenților va fi stadionul UFSR dela Șosea. Startul se va da precis la ora 9 dimineața. Vor fi alcătuite clasamente diferite pentru fiecare categorie de concurenți. Traseul va fi acoperit prin ocolirea de trei ori a strandului și a stadionului U. F. S. R.

Sălile de antrenament și echipamentul pentru muncitori

Lipsa de săli de antrenament pentru sezonul de iarnă și lipsa echipamentelor sunt piedici în ridicarea sportului în general.

Insă cei care au de suferit mai mult de pe urma acestor lipsuri sunt muncitorii.

Maestrul de box Eftimie Mihailescu instructor al C. M. E. și maistru militar face următoarele constatări:

Sunt destule săli chiar centrale, pentru atletism, tenis, volley-basket, manej pentru călărie și 2 bazine acoperite pentru natație.

Odată cu trecerea țării pe picior de pace rămân destule clădiri în care se pot amenaja cu bani puțini săli pentru diferite ramuri sportive de exemplu:

1) Pe Str. Uranus în locul fostului Arsenal al Armatei sunt 4—6 hale de mașini foarte mari care se pretează pentru practica sportului, iar una a fost amenajată pentru atletism cu groapă de nisip pentru sărituri; în loc să fie redată sportului, reacționarii au făcut-o magazie de vechituri!

2) Sunt destule manejuri pentru călărie în București, dar cu tergiversări de biron nu se pot aranja. Trebuie mers pe teren, luat contact cu proprietarii și găsit soluții practice.

Există un manej la școala militară de ofițeri care stă gol și unde pot lucra 50 de cai odată. Altul care nu mai este întrebuințat se găsește la Cazarma Sf. Gh. Cel dela Garda Călare și 4 Călărași se poate întrebuința în orele libere când unitatea nu are program.

3) Bazine acoperite se pot amenaja unul la Tir (lângă Teatrul Regina Maria), altul la Meltzer.

In complectare pentru avea un sport muncitoresc sindicalizat de calitate trebuie să avem instructori buni, nu improvizați ca până acum.

Profesorii licențiați în Educație Fizică nu vin pe teren. Intructori pot fi recrutați dintre sindicaliști, campioni, cei selecționați și care au jucat în echipele naționale.

Pentru pregătirea acestor cadre de instructori sportivi, care va ține un an de zile se va face apel la Inspectoratul General al Armatei pentru E.C.P. de sub Comanda Inspector General al Armatei Democrate pentru Educație Culturală și Propagandă General Victor Precup, Colonel Petrescu, care are un centru de pregătire de instructori sportivi militari democrați.

Problema parcului sportiv la Iași

IAȘI. (Corespundență).

Acum când sezonul sporturilor de iarnă este pe sfârșite, se nasc o mulțime de probleme și cerințe noui pentru activitatea celorlalte sporturi mult mai numeroase și cu o perioadă mult mai îndelungată, aceia a sporturilor de vară.

Practicarea acestor sporturi este strâns legată de necesitatea unui teren amenajat special în acest scop, care să poată permite normala desfășurare a întrecerilor sportive.

Și tocmai acest teren lipsește actualmente orașului nostru.

Avem în partea de sus a orașului — la Copou — un stadion însă numai cu numele și cu unele instalații care-i dau dreptul să poarte această denumire.

Situația Parcului Sportiv — actualmente — este cât se poate de critică și se cere imperios soluționată. Gardul care împrejmuește stadionul — în mare parte — a fost întrebuințat drept lemn de foc. Pista și terenul se cer amenajate și nivelate. Singură tribuna centrală a rămas deoarece este din beton. altfel nu garantam că ar fi rămas intactă.

Știm că la Primăria orașului, există un serviciu technic care s'a ocupat cu întrebuințarea și amenajarea Stadionului. Acum este momentul potrivit ca să se discute această problemă și să se ia măsuri grabnice ca Parcul să nu devină un loc de pășunat.

Desigur că o renovare ar necesita fonduri mari de care poate primăria nu dispune, însă cel puțin protejarea acestui Parc se poate face pentru a-l feri de urmări catastrofale. In primul rând este nevoie de material necesar pentru îngrădirea și amenajarea parțială a terenului. Cu timpul și dacă fondurile vor permite se vor putea amenaja și celelalte instalații și terenuri. Căci pe lângă terenul de football, mai sunt cele trei terenuri de Volley-Ball, teren de Basket-Ball și pista de alergări. In prima instanță este nevoie de terenul de foot-ball și pista de atletism.

Sperăm că d. primar va înțelege aceste neajunsuri atât de supărătoare și va reda Iașului acest Parc Sportiv atât de necesar.

Pe malul Dunării

La Brăila se va amenaja o plajă pentru sindicaliști

Comisia Sportivă Sindicală din Brăila, face demersuri pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru a obține un loc viran, fosta plajă Șeicuța, situată pe malul drept al Dunării, vis-à-vis de orașul Brăila.

Comisia Sindicală dorește să amenajeze terenul pentru plajă și să construiască cabine, urmând să fie pusă la dispoziția tuturor sportivilor sindicaliști.

Campionatele de patinaj-viteză ale URSS

MOSCOVA, 7 (Ofpress). Duminecă au început la Moscova campionatele individuale de patinaj-viteză ale U.R.S.S., la care participă cei mai buni patinatori din Moscova, Leningrad, Gorki, Sverdlovsk, Riga și Minsk. In afară de concurs, la aceste campionate iau parte și un grup de patinatori norvegieni.

In cursa de 500 metri doamne, nici una din patinatoarele străine n'a reușit să se claseze în primele cinci locuri. Cel mai bun rezultat al zilei l-a realizat patinatoarea Akifieva (Leningrad), care a parcurs distanța în 51 sec. și a câștigat titlul de campioană a U.R.S.S.

Deosebit de înverșunată a fost lupta dintre bărbați pe aceiași distanță, în urma căreia au venit piept la piept Proșin și Kudreavtzev (ambii din Moscova), parcurgând distanța în 45,7 sec. și obținând amândoi titlul de campion al U.R.S.S. pe anul 1946.

Excelentul alergător sovietic Petrov (Leningrad) a cucerit titlul de campion al U.R.S.S. pe anul 1946 în cursa de 5 km., realizând pe această distanță 8 min. 50,8 sec.

Cultură Sportivă

Știința și sportul

de Docent V. N. KORONOVSKI
subdirectorul institutului central de cultură fizică „Stalin".

Tendința de a așeza educația fizică și sportul pe temelii științifice este caracteristică pentru cultura fizică în URSS.

Cultura fizică a devenit în Uniunea Sovietică o chestiune de mare importanță de stat. Zeci de milioane de oameni ai muncii fac zilnic exerciții de gimnastică. Pedagogii folosesc cultura fizică ca mijloc de educare a timeretului școlar. Medicii aplică pe scară largă metodele culturei fizice ca mijloc de restabilire a forțelor și sănătății bolnavilor și răniților. Uniunile sindicale organizează cercuri sportive în cadrul Palatelor culturei și al cluburilor fabricilor și uzinelor, folosindu-le ca mijloc de recreație și educarea culturală a muncitorilor. In Armata Roșie exercițiile de cultură fizică constitue o parte obligatorie a instrucției de luptă a ostașilor sovietici. Chiar și în așezămintele preșcolare, în căminurile de copii, în grădinile și leagănele de copii, se rezervă un loc de cinste culturii fizice.

O asemenea aplicare largă și variată a culturii fizice face ca diferitele instituțiuni și organizațiuni să manifeste mare interes pentru organizarea operei de educație fizică pe temelii științifice. In acest scop guvernul sovietic asigurează mijloace considerabile pentru organizarea muncii științifice în domeniul sportului și al educației fizice.

Centrul științific care conduce activitatea științifică în domeniul culturii fizice este Institutul Central de Cercetări Științifice al Culturii Fizice din Moscova. A fost refăcut și și-a început activitatea Institutul de Cercetări Științifice al culturei fizice din Leningrad. Cercetări științifice în domeniul culturei fizice efectuează pe lângă acestea toate școlile superioare de cultură fizică, care sunt în număr de 9 în Uniunea Sovietică (la Moscova, Leningrad, Kiev, Minsk, Tbilisi, Baku Erevan Kaunas și Riga). Fiecare catedră a acestor institute este obligată să ducă o activitate științifică, fiecărui titular de catedră fiindu-i repartizat un subiect la care lucrează. Pe lângă catedre sunt aspiranți. La aspirantură sunt admiși cei mai capabili profesori de cultură fizică, care au studii superioare în domeniul culturii fizice, un anumit stagiu de activitate pedagogică și cari au depus cu succes examene speciale pentru disciplinile teoretice. Aspiranții capătă salarii, fiind obligați să susțină, după trei ani de aspirantură, o disertație pentru a obține gradul științific de candidat în științe. Din rândurile aspiranților se formează colaboratori științifici în domeniul culturei fizice.

★

Pe lângă instituțiile științifice speciale de cultură fizică, cu elaborarea științifică a diferitelor probleme de cultură fizică, se mai îndeletnicesc și institutele de medicină și cele pedagogice. Institutiile climaterice, fizioterapeutice și balneare cercetează problemele turismului, odihnei active și a folosirii forțelor naturei, a soarelui, apei și aerului.

In perioada Războiului de Apărare a Patriei întreaga activitate de cercetări științifice în domeniul culturei fizice a fost subordonată trebuințelor frontului. Cultura fizică medicală capătă o aplicare extrem de variată în toate etapele tratamentului ostașilor răniți. S'au efectuat cercetări ample în domeniul problemelor naturei oboselii și a cultivării capacității de rezistență, a instrucției de marș, a metodicii instrucției accelerate a deprinderilor militare aplicate de mișcare, a metodelor de antrenament special al unităților speciale: parașutiști, tanchiști, aviatori, etc.

Odată cu terminarea victorioasă a războiului fu reorganizată și activitatea de cercetări științifice. Iată problemele fundamentale fixate în vederea cercetărilor pentru anul 1946: istoria și teoria generală a culturii fizice, teoria cultivării deprinderilor de mișcare, principiile teoretice de educație fizică a copiilor și tineretului școlar, motivarea științifică a tehnicei sportului și a antrenamentului sportiv, cultura fizică factor de restabilire a forțelor omului, perfecționarea metodelor de cercetare științifică în domeniul culturei fizice.

Fiecare din aceste grupuri de probleme conține câteva teme și subteme. In decursul anului 1946, Institutele de frunte vor avea astfel de elaborat vreo 150—200 teme actuale.

In planurile Institutelor de învățământ ocupă un loc de frunte alcătuirea manualelor didactice pentru toate genurile principale ale sportului, gimnasticii etc.

Baza sistemului culturei fizice în URSS este complexul „Gata pentru muncă și apărare" (G.T.O.), reprezentând nu numai o serie de exerciții gimnastice de diferit gen, ci și o expresie a tuturor principiilor metodologice fundamentale ale culturei fizice sovietice. Cercetarea, generalizarea experienței și îmbunătățirea complexului „GTO" fac și ele parte din tematica activității de cercetări științifice.

In lucrările de cercetare a teoriei desvoltării calităților psihofizice ocupă un loc de frunte problemele cultivării vitezei și a capacității de rezistență. Acestea sunt teme ample, ce prezintă o directă importanță pentru instrucția militară. In laboratorul fiziologic al Institutului nostru sunt supuse cercetărilor în ultimul timp capacitatea și puterea maximală de muncă a sportivului, capacitatea de rezistență față de încordări sportive de lungă durată și, în legătură cu aceasta, maximala capacitate de activitate a sistemului de respirație și de circulație a sângelui.

In domeniul teoriei desvoltării deprinderilor de mișcare coordonată sunt cercetate mecanismele de coordonare, alcătuindu-se caracteristici biodinamice ale mișcărilor sportive. Exercițiile fizice sunt supuse unei profunde analize din punctul de vedere al efectului lor general și specific.

★

In domeniul culturei fizice medicale se procedează la generalizarea și sistematizarea materialului enorm, acumulat în timpul războiului. Datorită lucrărilor efectuate de prof. Sarkizov, prof. Krestovnicov, prof. Kuslik, docentul Dobrovolski, d-rul Gondelsman și alții, cultura fizică medicală a fost ridicată la mare înălțime. In timpul războiului ea a intrat în mod solid în practica clinică. In prezent este elaborată cu deosebită meticulozitate metodica aplicării culturii fizice la tratamentul invalizilor Războiului de Apărare a Patriei.

In sânul fiecărui institut cel puțin 10 teme sunt consacrate cercetării științifice în domeniul culturei fizice la școală. Sunt cercetate particularitățile lecțiilor de cultură fizică la școlile de fete, la așezămintele preșcolare, la școlile din sistemul învățământului profesional.

In lista științelor, folosite pentru motivarea teoretică a culturei fizice, anatomia ocupă un loc de cinste. Din vremurile unuia dintre cei mai de seamă anatomi și pedagogi ruși P. F. Lesgaft, predarea anatomică la școlile superioare de cultură fizică este strâns legată cu studiul funcțiunei organismului și cu deosebirea cu funcțiunea mișcării. Stilul predării unei asemenea anatomii dinamice sau funcționale este caracteristic pentru toate școlile de cultură fizică, fiind din tradiție meren elaborată și aprofundată de profesorii titulari ai catedrelor de anatomie dela școlile acestea.

Această listă incomplectă de lucrări științifice „prin care se urmărește așezarea culturii fizice pe baze științifice, se poate complecta cu lucrările efectuate de pshologi, istorici, metodiști, etc. Sunt efectuate și o serie de lucrări în domeniul genurilor diferitelor sporturi naționale, istoriei lor și al metodicei de predare.